

Sivan Harshefi

Ten Journeys (excerpt) 2005

Through the Key Hole 2010

The Source of Duality 2014

Our Sister 2018

A Delicate Balance 2013

עשרה מסעות

גוש קטיף, קיץ תשס"ה

“וְהַבַּיִת בְּהַבְּנֹתוֹ
אָבֹן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה”
מלכים א, ו

עשר מסעות נסעה השכינה, מכרוב לכרוב, ומכרוב למפתן הבית, מן מפתן הבית לכרובים, ומן הכרובים לשער הקדמוני, משער הקדמוני לחצר, מן החצר לגג, מן הגג למזבח, מן המזבח לחומה, מן החומה לעיר, מן העיר להר הזיתים.

י

בידי מקמורות ריקות
בְּלֵב גְּאוֹת וְשִׁפְלֵי
אֲנִי נִגְשֶׁת אֶל הַיָּם.
לְמַדְנֵי רַבְּנוּ,
אִם תְּשַׁלִּיךְ אָבֹן לַיָּם, וְלֹא נֹדַע כִּי בָּאָה אֵל קֶרְבוֹ.
אִם סִיָּרָה מְהִירָה תִּקְרַע פֶּסַע בְּמַיִם, יִתְאַחוּ מִיָּד.
לְמַיִם הַתְּקוּן הַכִּי מְהִיר,
לְמַדְנֵי.
אוּ לְפָחוֹת יְדוּבֵב הַמְּלַח כֹּל פְּצָעֵי
לוֹמֵר שִׁירָה
עַת מַעֲשֵׂי יְדֵי טוֹבְעִים.
אֲנִי מְבַקֶּשֶׁת אֶת הַחֹל בּוֹ מְבוֹסְסוֹת רַגְלֵי:
שִׁמְנֵי כַחוֹתָם.
הַחֹל מוֹשֵׁף וּמַעֲמִיק אֶת הַצָּעֵדִים
אָבֵל זֶה אֲשַׁלְּחָה: בְּמַהֲרָה יִמְחוּ עַקְבוֹתַי
כְּעַקְבוֹת הַצִּפְרִים,
וְאִישׁ לֹא יִקִּים מִקִּדְּשׁ בְּמָקוֹם בּוֹ
נִתְקָו רַגְלֵי מַאֲדָמְתֵי.
הַהִבְטָחָה, כַּחֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת
מִתְפַּזֶּרֶת

— — —

עיני אל חלוני הבית
שְׁקוּפִים אֶטוּמִים
עינים מול עינים
שואלות:
כיצד אֶסְגֵר אֶת בֵּיתִי,
בְּטְרִיקָה?
בְּנִשְׁיָה?
(האם עוד מְנַשְׁקִים הַיּוֹם אֶדְמָה?)

כיצד אֶסְגֵר אֶת בֵּיתִי,
בְּנֵעִילָה?
בְּתַפְלָה?
בְּבִקְשַׁת מַחִילָה?
אוֹ אִשְׁאִיר הַשַּׁעַר פְּתוּחַ וְאֹמַר
הֲרִי אֶתָּה מְתָר
לְכָל אָדָם
וְאֲנֵעַל רַק שְׁעָרֵי דְמָעוֹת.

כיצד אֶסְגֵר אֶת בֵּיתִי,
הֵאֵם אֶדְאָג לְצִלּוּם אֶתְרוֹן
וְשֵׁם, הֵאֵם רַק הַבַּיִת, בַּיִת רִיק,
אוֹ בֵּיתִי נֶאֱנִי וּמְשַׁפְּחֵתִי וּמְחַיֵּיכִים?

כִּיצַד,
הֵאֵם אֶעֱלֶה אֵשׁ בְּכָל חִלּוּנוֹתַי
הֵאֵם אֶצְעַק תְּמוֹת נַפְשֵׁי עַם עֲמוּדֶיךָ
וְיִמְרְטוּ אוֹתִי מִן הַגַּג בְּזִרְעוֹת הַפְּלִדָּה
אוֹ אֶצֵּא לְאֵשׁ, מְהֵרָה רַחֵם,
כְּמוֹ לְהֵלִיכָה סְתָמִית,
אֶצֵּא בְּהֶסֶח הַדַּעַת
וְלֹא אֶשׁוּב לְעוֹלָם?

משהיתה שכינה יוצאת מבית המקדש היתה חוזרת ומגפפת ומנשקת בכותלי בית המקדש ובעמודי בית המקדש ובוכה
ואמרת הני שלום בית מקדשי הני שלום בית מלכותי הני שלום בית יקרי הני שלום בית מקדשי הני שלום.
פורסם בעיתון מקור ראשון לאחר ההתנתקות.
איכה רבה, פתיחתא כה

Ten Journeys

Gush Katif, summer 5765 (2005)

When the Temple was built, only whole quarried stones were used. I Kings 6; 7

[When the Second Temple was destroyed,]The Shechina traveled ten journeys, from cherub to cherub, from cherub to the Temple threshold, from the Temple threshold to the cherubs, from the cherubs to the eastern gate, from the eastern gate to the courtyard, from the courtyard to the roof, from the roof to the altar, from the altar to the wall, from the wall to the city, from the city to the Mount of Olives. -Midrash on Lamentations 25

With hands of empty nets
And a heart ebbing and flowing
I approach the sea.
Teach us Rabenu
If you throw a stone into the sea, and there is no sign it entered it.
If a speedboat leaves a wake in the water, it mends immediately.
Waters are the fastest to fix,
Teach us.
Or at least let the salt teach my wounds
To sing
While my handiwork is drowning.
I seek the sand in which my feet are treading:
Engrave me as a seal.
The sand is pulling and deepening the steps
But this is an illusion – my footprints will soon be erased
Like the birds' footprints,
And no one will build a temple on the spot where
My feet were disconnected from my land.
The promise, like the sand on the shore
Scatters

My eyes turn to the house' windows
Transparent and opaque
Eyes facing eyes
Questioning:
How shall I close my home,
With a slam?
With a kiss?
(Do they still kiss the earth nowadays?)
How shall I close my home,
Locking?
Praying?
Asking forgiveness?
Or shall I leave the gate open and say
"You are permitted
To any man"

I will only lock the gates of tears.

How shall I close my home,
Shall I take a last picture
And in it, only the house, an empty house,
Or my home, I and my family smiling?

How,
Shall I set fire to all its windows
Shall I yell "Let me die with your pillars"
And they would pluck me from the roof with the steel arms
Or shall I go out slowly, thoughtful,
Like for a meaningless walk,
I will exit absentmindedly,
And never return?

When the Shechina left the Temple she returned to hug and to kiss the walls and pillars of the Temple. She cried and said farewell my Temple farewell my Royal House farewell my precious home, farewell my Temple farewell.

Midrash on Lamentations 25

Published in Makor Rishon following the disengagement from Gaza.

"דרך חור המנעול"

לקציץ לא-להים בתהו ובהו,

לבושו הראשון של האין,

וגם א-להים מצייץ

בירושלים

כשפּרים את שולי שמלת השמים... לפעמים, כמו ילד-מפתח

הוא מחכה לנו בחוץ

על מפתח החשך

שנשוב."

"Through the Key Hole

To peek at G-d in the *Tohu VaVohu*,

The earliest attire of the void,

G-d also peeks

At Jerusalem

When he lifts the hem of heaven's dress... sometimes, like a latchkey kid

He is waiting for us outdoors

On the threshold of darkness

Until we return."

The Source of Duality

Blessed be he who made me a hybrid
A woman and a bird
A statue and nihility
Blessed be he who made me twice
Once in a dream
And once in truth
So that I am in prison and in freedom
That I was born facing upwards
And facing downwards
Blessed is the Omnipresent who
Mine and not
Blessed be he who assembled me
Snippets to snippets
In his beak
Let Him be
My Blessed
Source

מקור השניות 2014

ברוך שעשני כלאים
אשה וצפור
פסל ואיו
ברוך שעשני פעמים
פעם בתלום
ופעם באמת
שאני בקלא ובדרור
שנולדתי ופני למעלה
ופני למטה
ברוך המקום ש
שלי ושלך
ברוך שצרפני
פסות פסות
במקורו
יהי הוא
מקורי
ברוך

Our Sister

Yerushalayim the oldest sister
Remained the last.
In every wedding they say to her,
If I forget thee. Soon by you. Crossing fingers,
Excited like spring tendrils,
Wrapped in the covenant's cloud and a swarm of
cheerleading bees
Dancing their way to their personal redemption,
Closing the door behind them.
Scattering

And small gatherings around tables: food, drinks.
Small talk: how she has grown!, I cannot believe it!
(Did you see how old her sister looks?) How fortunate
They managed to marry them all, except

The outskirts of Yerushalayim, avoiding the ululations
Under God's starry firmament, with soft eyes
Waiting for a sign

אחותנו

ירושלים האחות הגדולה
נשארה אחרונה.
בכל חתונה הם אומרים לה,
אם אשכחך. בקרוב אצלך. משלבים אצבעות
נרגשות כזמורות אביב,
אפופים בענן הברית ובעדת הדבורים המשמחות
רוקדים את דרכם אל גאלתם הפרטית,
סוגרים אחריהם את הדלת.
התפזרות

והתקבלויות קטנות סביב שלחנות: אכל. שתיה.
סמול טוק: איך היא גדלה, אני לא מאמינה
(ראית איך אחותה הודקנה?) איזו זכות
הם הצליחו לסתן את בלם, חוץ

חוצות ירושלים, תמקה מן הצהלולים
תחת שמי יה המכוכבים, בעינים רכות
מחכה לסימן

Delicate Balance 2013

Our Shabbat
Which only I can bring in
And only you can let go
Holding two candles.
But at its end becoming one
Two wicks in one candle
For a new beginning.
In the beginning we were two-faced
The world was hanging by a spinal cord.
Now two spinal pillars
Are holding a home
And when I bend a little,
And when you. A delicate balance.

איזון עדין, סיון הר-שפי

את השבת שָׁלָנוּ
שָׁרַק אָנִי יְכוּלָה לְהַכְנִיס
שָׁרַק אַתָּה יְכוּל לְהוֹצִיא
מְחִזְקִים שְׁנֵי גֵרוֹת.
אֲבָל בְּסוּפָה נְהִיִּים אֶחָד
שְׁתֵּי פְתִילוֹת בְּגֵר אֶחָד
לְהִתְחַלֵּה חֲדָשָׁה.
וּבְרֵאשִׁית הָיִינוּ דוּ-פְרָצוּפִין
בְּחוּט שְׁדָרָה הָיָה תְלוּי עוֹלָם.
עֲכָשׁוּ שְׁנֵי עֲמוּדֵי שְׁדָרָה
מְחִזְקִים בֵּית
וּכְשֶׁאָנִי קָצַת מְתַכּוּפֶפֶת,
וּכְשֶׁאַתָּה. אִזּוֹן עָדִין.